

en Garanti af 6 pCt. aarlig for den i saadanne Anlæg anbragte Kapital og om Bemyndigelse til at tilstaa en Kreditforening forskellige Begunstigelser, hvilke efterat være vedtagne af Raadet under 21de December 1874 have erholdt allerh. Stadfæstelse, og Sagen er saaledes fremmet fra Gouvernementets og Kolonialraadets og Lanternes Side med en Tver, som viser, hvilken Bægt man lægger paa dens snarlige Gjennemførelse.

Til nærmere Belysning af det Heles Betydning skal her kun anføres Følgende: En Middelhøst anlaas, som ovenfor bemærket, nu til ca. 9,000 Fade Sukker à 1,500 T. De aarlige Udgifter ved samtlige Plantagers Drift kunne efter saa nøjagtige Undersøgelser, som det

overhovedet har været muligt at anstille, anlaas til \$ 640,000 à 675,000 Indtægten til nuværende Priser $3\frac{3}{4}$ cents pr. T med Tillæg af $\frac{1}{3}$ for Mallas og Rom er for Liden \$ 75 pr. Fad, altsaa ialt ca. \$ 675,000

Et forbedret Produkt til en Pris af 5 cents pr. T + $\frac{1}{7}$ for Mallas og Rom vil forhøje Prisen pr. Fad til \$ 85, og da en forbedret Methode, som den, der tænkes anvendt i Fællessukkerfogerierne, vil forøge Sukkerudbyttet efter Forholdet 5 : 8, kan en Middelhøst, som nu giver 9,000 Fade, altsaa blive ca. 14,400 Fade à \$ 85, altsaa med en Indtægt af \$ 1,224,000; men hertil kommer endnu, at Rørmængden naturligt vil tiltage saavel ved forbedret Dyrkning af den alt indtagne Jord, som ved at mange nu nedlagte Sukker-Plantager atter ville kunne tages i Dyrkning med Udfigt til Gevinst.